



V Bruselu dne 9.12.2015
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci
vnitřního trhu**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Internet se stal klíčovým kanálem distribuce obsahu. V roce 2014 využívalo 49 % evropských uživatelů internetu on-line přístup k hudbě, videím a hrám¹ a očekává se, že tento podíl v budoucnosti poroste. Tento způsob využívání dále usnadňují i tablety a inteligentní telefony, přičemž v EU využívá 51 % osob pro připojení k internetu mobilní zařízení².

Rychlé rozšíření on-line služeb poskytujících obsah a stále častější využívání přenosných zařízení, a to i přeshraničně, znamená, že Evropané v dnešní době očekávají, že on-line služby poskytující obsah budou moci používat kdekoli v Unii. Jedním z hlavních cílů strategie Komise pro jednotný digitální trh³ je umožnit uživatelům v EU širší on-line přístup k dílům.

Přeshraniční přenositelnost se týká on-line služeb poskytujících obsah, k nimž mají spotřebitelé právoplatný přístup, nebo obsah, který si zakoupili nebo vypůjčili on-line v zemi svého bydliště a k němuž chtějí mít stále přístup i při cestování v rámci EU. Poptávka spotřebitelů po přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah je značná a očekává se, že bude růst i nadále⁴. Při cestování v rámci EU však spotřebitelé často nemohou tuto přeshraniční přenositelnost využívat, nebo tak mohou činit pouze v omezené míře. Chybějící či problematická přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah v EU je důsledkem postupů nositelů práv při udělování licencí a/nebo obchodních praktik poskytovatelů služeb.

Cílem tohoto návrhu je odstranit překážky přeshraniční přenositelnosti tak, aby bylo možno efektivněji plnit potřeby uživatelů a podporovat inovace ve prospěch spotřebitelů, poskytovatelů služeb a nositelů práv. Návrh zavádí společný přístup v rámci Unie a zároveň zachovává vysokou úroveň ochrany nositelů práv. Tím přispívá k fungování vnitřního trhu jakožto prostoru bez vnitřních hranic, v němž musí být zajištěna svoboda poskytovat a přijímat služby.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Strategie pro jednotný digitální trh předkládá celou řadu iniciativ s cílem vytvořit vnitřní trh pro digitální obsah a služby. Tento návrh je jednou z prvních iniciativ v rámci této strategie. Po něm budou následovat další iniciativy v oblastech stanovených ve strategii, včetně oblasti autorského práva. Odstranění překážek přeshraniční přenositelnosti je prvním významným krokem, který se zaměřuje na konkrétní překážku přeshraničního přístupu k obsahu, jenž je pro spotřebitele důležitý. Pro cílený a včasný zásah v této oblasti je vhodná doba i s ohledem na to, že pro spotřebitele se blíží datum ukončení poplatků za roaming při cestování v rámci EU⁵.

Cílem tohoto návrhu je stanovit, pro účely přeshraniční přenositelnosti v rámci oblasti působnosti tohoto návrhu, v jakém místě dochází k užití děl a jiných předmětů ochrany pro

¹ Eurostat, průzkum využívání IKT v domácnostech a jednotlivci v rámci Společenství, 2014.

² Eurostat, statistiky o informační společnosti – domácnosti a jednotlivci.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ V nedávném průzkumu 33 % respondentů (ve věkové skupině 15–24 let činil tento podíl 65 %), kteří v současnosti nevyužívají placený přístup k obsahu, uvedlo, že pokud by si takový přístup měli pořídit, bylo by pro ně důležité, aby jej mohli využívat při cestování nebo dočasném pobytu v jiném členském státě (bleskový průzkum Eurobarometr 411 – přeshraniční přístup k internetovému obsahu, srpen 2015).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_cs.htm

účely směrnice 96/9/ES⁶, směrnice 2001/29/ES⁷, směrnice 2006/115/ES⁸ a směrnice 2009/24/ES⁹.

Tento návrh doplňuje směrnicí 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu¹⁰ a směrnicí 2000/31/ES o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu¹¹.

Tento návrh také přispívá ke zlepšování přeshraničního dosahu audiovizuálních mediálních služeb, a doplňuje tak směrnici 2010/13/EU¹².

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Podle článku 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) Unie ve své činnosti podle Smluv přihlíží ke kulturním hlediskům. Tento návrh by zlepšil přístup ke kulturnímu obsahu, neboť by spotřebitelům umožnil lépe využívat obsah díky snazšímu přístupu při cestování v rámci EU.

Tento návrh přispívá k podpoře zájmů spotřebitelů, a proto je v souladu s politikami EU v oblasti ochrany spotřebitele a s článkem 169 SFEU.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie. Uvedený článek svěřuje EU pravomoc přijímat opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu. To zahrnuje svobodu poskytovat a přijímat služby.

On-line služby poskytující obsah, které spadají do oblasti působnosti tohoto návrhu, se opírají převážně o autorské právo a práva s ním související, která byla harmonizována na úrovni Unie. EU harmonizovala oblast autorského práva v oblasti práv, která mají význam pro on-line šíření děl a jiných předmětů ochrany (zejména práv na rozmnožování, sdělování veřejnosti a zpřístupňování).

Předkládaná iniciativa se dotýká přeshraničního výkonu těchto harmonizovaných práv, pokud jde o přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah. Vzhledem k tomu, že by tím byla ovlivněna práva harmonizovaná rámcem autorského práva EU, musel by se v případě, že je navrhovaným nástrojem nařízení, použít jako právní základ článek 114 SFEU.

Některé prvky on-line služeb poskytujících obsah, jako jsou například sportovní události, zprávy a politické debaty, nejsou nutně chráněny autorským právem. Pokud je však takový obsah součástí přenosů libovolnými prostředky včetně vysílacích organizací, mohou se nositelé práv dovolávat souvisejících práv harmonizovaných na úrovni EU, jako je například právo na rozmnožování nebo právo na zpřístupnění. Přenosy sportovních událostí,

⁶ Směrnice 96/9/ES o právní ochraně databází, Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20.

⁷ Směrnice 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁸ Směrnice 2006/115/ES o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem, Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28.

⁹ Směrnice 2009/24/ES o právní ochraně počítačových programů, Úř. věst. L 111, 5.5.2009, s. 16.

¹⁰ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

¹¹ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

¹² Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

zpráv a aktuálních událostí jsou navíc často doprovázeny prvky chráněnými autorským právem, jako jsou například úvodní nebo závěrečné videosekvence nebo hudební doprovod. Tyto prvky spadají pod harmonizovaný rámec EU. Některé aspekty těchto přenosů týkající se událostí zásadního společenského významu nebo událostí vysoce zajímavých pro veřejnost byly rovněž harmonizovány směrnicí 2010/13/EU. Aby bylo možné spotřebitelům poskytovat v plném rozsahu výhody přeshraniční přenositelnosti, je důležité návrhem obsáhnout všechny prvky těchto přenosů.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah je ze své podstaty otázkou přeshraniční povahy. Navíc vzhledem k tomu, že autorské právo a práva s ním související byla harmonizována na úrovni EU, může tento právní rámec změnit pouze Unie. Přeshraniční přenositelnost proto nemohou legislativním zásahem zajistit členské státy. To lze tedy provést pouze na úrovni EU.

Co se týče účinnosti, pouze zásah EU může zajistit, aby se podmínky přístupu spotřebitelů k on-line službám poskytujícím obsah v rámci Evropské unie nelišily. Opatření na úrovni EU přinese rovněž zřejmé výhody nositelům práv a poskytovatelům služeb, neboť nastolí jednotné podmínky pro poskytování přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v celé Evropě. To zajistí větší právní jistotu a odstraní by to rovněž nutnost znovu sjednat celou síť stávajících licencí kvůli přeshraniční přenositelnosti.

- **Proporcionalita**

Tento návrh má za cíl usnadnit poskytování přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah (ustanovení stanovuje místo poskytování dotčené služby, jakož i přístupu k ní a jejího využívání) a ukládá poskytovateli služeb za určitých podmínek povinnost umožnit přeshraniční přenositelnost. Nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro řešení zjištěných problémů. Nemá podstatný vliv na udělování licencí k právům, a má proto jen omezený dopad na obchodní modely nositelů práv a poskytovatelů služeb. Návrh neuloží nositelům práv a poskytovatelům služeb povinnost znovu sjednat smlouvy, neboť stanoví, že veškerá smluvní ustanovení, která jsou v rozporu s povinností zajistit přeshraniční přenositelnost, budou nevymahatelná.

Návrh navíc neukládá poskytovatelům služeb žádné nepřiměřené náklady. Návrh nevyžaduje, aby poskytovatel on-line služeb poskytujících obsah přijímal jakákoli opatření k zajištění kvality poskytování těchto služeb mimo členský stát bydliště účastníka. Návrh rovněž neukládá poskytovatelům služeb, kteří poskytují služby zdarma, povinnost zajišťovat přeshraniční přenositelnost v případě, že neověřují členský stát bydliště účastníka, protože takový požadavek by znamenal zásadní změnu způsobu, jímž poskytují své služby, a mohl by znamenat neúměrné náklady.

- **Volba nástroje**

Nástrojem, který by byl přímo použitelný v členských státech a vstoupil v platnost současně, je nařízení. Tento nástroj by byl nejlepší volbou z hlediska dosažení cíle, tedy zajištění přenositelnosti on-line obsahu v celé EU. Umožnil by jednotné uplatňování pravidel přenositelnosti ve všech členských státech a zaručil by, že na nositele práv a poskytovatele on-line služeb z různých členských států se budou vztahovat naprosto stejná pravidla.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Od prosince 2013 do března 2014 probíhala široká veřejná konzultace týkající se přezkumu právních předpisů o autorském právu v EU. V odpovědích na otázky týkající se územní působnosti autorského práva upozornily různé skupiny zúčastněných stran výslovně na problém přeshraniční přenositelnosti. V roce 2013 vedla Komise dialog zúčastněných stran „Licence pro Evropu“¹³. Jedna z pracovních skupin se zaměřila výslovně na problematiku přeshraniční přenositelnosti.

V prvních deseti měsících roku 2015 vedla Komise rozsáhlé diskuse se zúčastněnými stranami (spotřebiteli, nositeli práv, sportovními organizacemi, vysílacími organizacemi, poskytovateli on-line služeb) včetně pracovních seminářů s konkrétními zúčastněnými stranami s cílem posoudit dopad možného zásahu EU v této oblasti, včetně projednání dostupných možností.

Shrme-li názory dotčených zúčastněných stran k tomuto návrhu, spotřebitelé jsou obecně pro zlepšení přeshraničního přístupu k on-line obsahu včetně přeshraniční přenositelnosti on-line služeb; odvětví obsahu, zástupci nositelů práv a poskytovatelé služeb nejsou proti přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah, ale před právními závazky v této oblasti dávají zpravidla přednost řešením vedeným příslušným odvětvím a právně nevynutitelným nástrojům.

Přestože by nezávazný nástroj, jako například doporučení podporující přeshraniční přenositelnost, mohl podpořit vývoj na trhu v této oblasti, účinnost takového nástroje by mohla být velmi omezená. Byl by závislý na obchodních rozhodnutích jednotlivých subjektů na trhu. Proto by nevedl k homogennímu provádění a nepostačoval by k zajištění stejných podmínek přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah pro všechny spotřebitele v rámci Unie.

Návrh zohledňuje řadu obav, které zúčastněné strany vyjádřily, zejména: neukládá povinnost zajistit přenositelnost těm poskytovatelům služeb, kteří poskytují služby bezúplatně a bez ověřování členského státu bydliště spotřebitele, neukládá poskytovatelům služeb povinnost poskytovat přeshraniční služby ve stejné kvalitě jako v členském státě bydliště a ponechává na stranách, aby se dohodly na podmínkách zajištění toho, že služba bude poskytována v souladu s nařízením.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

V posledních letech byly vypracovány právní¹⁴ a ekonomické¹⁵ studie týkající se různých aspektů stávajících předpisů o autorských právech, včetně územní působnosti předpisů EU o autorském právu ve vztahu k on-line přenosům.

Další provedené studie se týkaly dopadů digitalizace na tvorbu a distribuci obsahu a na přeshraniční přístup k obsahu¹⁶. Byly provedeny rovněž studie týkající se sportu¹⁷.

¹³ Viz <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

- **Posouzení dopadů**

Pro tento návrh bylo provedeno posouzení dopadů¹⁸. Výbor pro kontrolu regulace vydal dne 30. října 2015 kladné stanovisko k posouzení dopadů pod podmínkou, že dojde ke zlepšení některých prvků této zprávy. Konečné posouzení dopadů tyto připomínky zohledňuje.

Konečné posouzení dopadů zkoumá základní scénář (bez politického zásahu) a tři možnosti politiky. Možnost č. 1 spočívala v tom, že by Komise poskytovala zúčastněným stranám poradenství a povzbuzovala by poskytovatele on-line služeb poskytujících obsah, aby zajišťovali podporu přeshraniční přenositelnosti svých služeb v celé EU. Možnost č. 2 zahrnovala zásah EU, který by stanovil, že při poskytování on-line služby poskytující obsah, přístupu k ní a jejímu využívání v režimu přeshraniční přenositelnosti by se mělo za to, že k němu dochází v členském státě bydliště spotřebitele. Možnost č. 3 by kromě výše uvedeného mechanismu i) ukládala poskytovatelům on-line služeb poskytujících obsah povinnost zajistit přeshraniční přenositelnost těchto služeb a ii) stanovila by, že jakákoli ustanovení ve smlouvách omezující přeshraniční přenositelnost budou nevyhnutelná.

Z hlediska spotřebitelů, nositelů práv a poskytovatelů služeb by byla k dosažení stanoveného cíle nejúčinnější možnost č. 3. U základního scénáře a možnosti č. 1 je pravděpodobné, že nositelé práv v audiovizuálním odvětví a v menší míře i u prémiového sportovního obsahu nebudou příliš ochotni umožnit přenositelnost svého obsahu. U základního scénáře a možností č. 1 a 2 by poskytovatelé služeb mohli i nadále omezovat přeshraniční přenositelnost a mnozí z nich by se i nadále potýkali s problémy (smluvními omezeními), pokud by ji chtěli nabízet. Jak nositelé práv, tak poskytovatelé služeb by měli vyšší transakční náklady na opětovné sjednání dohod týkajících se sítí nebo licencí. U těchto možností by přechod na přeshraniční přenositelnost trval déle. Tyto možnosti by rovněž nezajistily poskytování homogenních služeb spotřebitelům. Pouze možnost č. 3 by účinně zajistila poskytování funkce přeshraniční přenositelnosti a splnění poptávky spotřebitelů. Proto byla za nejlepší politickou volbu považována možnost č. 3.

Upřednostňovaná možnost by reagovala na očekávání spotřebitelů. Poskytovatelé služeb by využili mechanismus stanovující umístění služby pro účely přenositelnosti a byli by schopni lépe reagovat na potřeby svých zákazníků. Pokud jde o odvětví tvorby obsahu, z hlediska způsobu udělování licencí k obsahu by bylo nejvíce zasaženo odvětví audiovizuálního obsahu a prémiového sportovního obsahu. Ale vzhledem k tomu, že přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah nerozšiřuje okruh uživatelů dané služby, a proto nezpochybňuje územní exkluzivitu licencí, předpokládá se, že její dopad na odvětví bude jen marginální.

Možné náklady lze rozdělit na náklady přímo související se zásahem, tedy náklady poskytovatelů služeb na ověřování členského státu bydliště účastníků, a na náklady, které mohou vzniknout, ale s daným zásahem souvisejí jen nepřímo, tj. náklady na přizpůsobení licencí novým pravidlům a náklady poskytovatelů služeb související s přizpůsobením technické infrastruktury. Tyto technické náklady přímo spojené se zásahem nebudou dle předpokladu významné a mohly by být absorbovány do nákladů poskytovatelů služeb na běžnou údržbu softwaru. Je obtížné odhadnout náklady spojené se smluvními ujednáními. Návrh však nevyžaduje opětovné sjednání smluv. Návrh nestanoví požadavky na kvalitu služby poskytované v režimu přeshraniční přenositelnosti, takže v tomto ohledu neznamená

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcocopyrights.html>

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf

¹⁷ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-sports-economic-growth-final-rpt.pdf>

¹⁸ SWD(2015) 271, SEC(2015) 484.

vznik žádných nákladů (poskytovatelé služeb mají i nadále možnost tak učinit dobrovolně nebo se k tomu zavázat ve smlouvách se spotřebiteli nebo nositeli práv).

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Návrh se vztahuje bez rozdílu na všechny podniky včetně mikropodniků a malých a středních podniků. Všechny podniky mohou využívat návrhem stanovený mechanismus, kterým se stanoví umístění služby pro účely přenositelnosti. Vynětí malých a středních podniků z těchto pravidel by mohlo ohrozit účinnost opatření, neboť mnoho poskytovatelů on-line služeb jsou malé a střední podniky. Vzhledem k tomu, že návrh s sebou nepřináší žádné významné náklady, není potřeba minimalizovat náklady na plnění požadavků pro mikropodniky či malé a střední podniky.

Návrh bude mít pozitivní účinky na konkurenceschopnost vzhledem k tomu, že napomůže inovacím on-line služeb poskytujících obsah a přiláká k nim více spotřebitelů. Návrh nebude mít žádný dopad na mezinárodní obchod.

Návrh bude podporovat on-line využívání služeb poskytujících obsah. Týká se on-line prostředí, neboť především tam vzniká poptávka pro přenositelnosti. Návrh bude podporovat inovace a pokrok na trhu, protože se vztahuje na všechny on-line služby poskytující obsah nezávisle na používaných zařízeních nebo technologiích. Návrh proto zohledňuje nový technologický rozvoj a je „připraven na digitální a internetový věk“.

- **Základní práva**

Návrh bude mít omezený dopad na autorské právo jakožto právo na vlastnictví nebo na svobodu podnikání, jež jsou zakotveny v Listině základních práv Evropské unie (články 16 a 17). Opatření by bylo odůvodněné z hlediska základní svobody poskytovat a přijímat služby přes hranice, jež je zakotvena ve Smlouvě. Omezení výše uvedených svobod (prostřednictvím mechanismu, kterým se stanoví umístění služby pro účely přenositelnosti, povinnost nabízet přeshraniční přenositelnost a nevymahatelnost smluvních ustanovení, která by byla v rozporu s touto povinností) by bylo oprávněné s ohledem na cíl zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah na vnitřním trhu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Proces monitorování dopadů návrhu se bude skládat ze dvou fází.

První fáze začne ihned po přijetí legislativního aktu a bude pokračovat až do začátku jeho použitelnosti. Zaměří se na to, jak je nařízení uváděno do praxe účastníky trhu v členských státech s cílem zajistit jednotný přístup. Komise bude organizovat setkání se zástupci členských států a s příslušnými zúčastněnými stranami, aby zjistila, jak by jim mohla při přechodu na nová pravidla pomoci.

Druhá fáze by začala dnem použitelnosti tohoto nařízení a zaměřila by se na účinky těchto pravidel. Při tomto monitorování bude věnována zvláštní pozornost dopadům na malé a střední podniky a na spotřebitele.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 stanoví cíl a oblast působnosti návrhu. Návrh zavede společný přístup k zajištění toho, aby účastníci on-line služeb poskytujících obsah v Unii, které jsou poskytovány na základě přenositelnosti, mohli tyto služby přijímat po dobu dočasné přítomnosti v jiném členském státě (přeshraniční přenositelnost).

Článek 2 obsahuje definice. Tyto definice bude nutno v rámci EU vykládat jednotně. Definuje „účastníka“, tedy spotřebitele, který na základě smlouvy o poskytování on-line služby poskytující obsah má k této službě přístup a může ji využívat ve svém členském státě bydliště. „Spotřebitel“ je definován jako fyzická osoba, která ve smlouvách, na něž se vztahuje toto nařízení, jedná za účelem, který nespadá do oblasti její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti.

Článek 2 rovněž definuje pojmy „členský stát bydliště“, „dočasná přítomnost“, „on-line služba poskytující obsah“ a „přenositelnost“. „Členským státem bydliště“ se rozumí členský stát, v němž účastník obvykle pobývá. „Dočasnou přítomností“ se rozumí, že účastník je přítomen v jiném členském státě, než je jeho členský stát bydliště. „On-line služba poskytující obsah“ spadá do oblasti působnosti tohoto návrhu, pokud se jedná o: i) službu poskytovanou legálně on-line v členském státě bydliště; ii) službu poskytovanou na základě přenositelnosti; iii) audiovizuální mediální službu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU¹⁹ nebo službu, jejímž hlavním rysem je poskytování přístupu k dílům, jiným předmětům ochrany nebo přenosům vysílacích organizací. Pro účely tohoto nařízení se „přenositelností“ rozumí, že účastníci mohou efektivně přistupovat k on-line službám poskytujícím obsah a využívat je v členském státě bydliště bez omezení na konkrétní místo. Pokud jde o on-line služby poskytující obsah, návrh zahrnuje dva scénáře: i) služby, které jsou poskytovány za úplaty (přímou či nepřímou), a ii) služby, které jsou poskytovány bezúplatně za předpokladu, že členský stát bydliště účastníka je ověřen poskytovatelem služeb. Příkladem nepřímé úplaty je situace, kdy účastník zaplatí za balíček služeb, který je kombinací telekomunikační služby a on-line služby poskytující obsah, kterou poskytuje jiný poskytovatel služeb. Pokud účastník přijímá on-line službu poskytující obsah bezúplatně, bude poskytovatel povinen umožnit účastníkovi využívání přeshraniční přenositelnosti pouze v případě, že poskytovatel ověřuje členský stát bydliště účastníka. Proto v případě, že spotřebitel například jen akceptuje podmínky bezplatné on-line služby poskytující obsah, ale nezaregistruje se na webových stránkách této služby (a poskytovatel tedy neověří členský stát bydliště takového spotřebitele), nebude poskytovatel služeb povinen zajistit přeshraniční přenositelnost této služby.

Článek 3 stanoví povinnost poskytovatele umožnit účastníkovi využívání on-line služby poskytující obsah v době, kdy je účastník dočasně přítomen v jiném členském státě. To se vztahuje na stejný obsah na stejných typech a stejném počtu zařízení a na stejný rozsah funkcí, jako poskytovatel nabízí v členském státě bydliště. Tato povinnost se však nevztahuje na případné požadavky na kvalitu, které jsou použitelné při poskytování této služby v členském státě bydliště. Ve scénářích přeshraniční přenositelnosti poskytovatel neodpovídá za nižší kvalitu poskytování služby, například v důsledku omezeného připojení k internetu. Pokud však poskytovatel výslovně souhlasí s tím, že zaručí určitou kvalitu poskytování služby účastníkům dočasně přítomným v jiných členských státech, je touto dohodou vázán. Toto nařízení rovněž poskytovateli uloží povinnost informovat účastníka o kvalitě poskytování on-

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb, Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

line služby poskytující obsah, pokud je k ní přistupováno a je využívána v jiném členském státě než v členském státě bydliště.

Článek 4 stanoví mechanismus, kterým se stanoví umístění služby pro účely přenositelnosti: má se za to, že k přístupu ke službě a jejímu využívání ze strany účastníka, který je dočasně přítomen v jiném členském státě, dochází výlučně v členském státě bydliště. Pro udělování licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím to znamená, že se má za to, že k příslušným úkonům v rámci autorského práva, k nimž dochází, když je služba poskytována spotřebitelům na základě přeshraniční přenositelnosti, dochází výhradně v členském státě bydliště. Toto ustanovení se použije na všechny ostatní účely spojené s poskytováním dotčené služby, s přístupem s ní a s jejím využíváním v režimu přeshraniční přenositelnosti.

Článek 5 pak stanoví, že veškeré smluvní podmínky, které jsou v rozporu s povinností přeshraniční přenositelnosti, zejména podmínky, které omezují buď možnosti spotřebitele v oblasti přeshraniční přenositelnosti jeho on-line služeb poskytujících obsah, nebo schopnost poskytovatele služeb takové služby poskytovat, jsou nevymahatelné. Stejně tak jsou nevymahatelné veškeré smluvní podmínky, které jsou v rozporu s právním mechanismem, jenž umožňuje poskytovatelům služeb plnit povinnost přeshraniční přenositelnosti. To platí pro všechna smluvní ujednání, včetně ujednání mezi nositeli práv a poskytovateli služeb a ujednání mezi poskytovateli služeb a jejich zákazníky. Nositelé práv však mohou požadovat, aby poskytovatel služeb využíval prostředky s cílem ověřit, zda je služba poskytována v souladu s tímto nařízením. Návrh obsahuje ochranné opatření, že tyto požadované prostředky musí být přiměřené a nesmí přesahovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení jejich cíle.

Článek 6 stanoví, že zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení musí být prováděno v souladu se směrnicí 95/46/ES a se směrnicí 2002/58/ES.

Článek 7 stanoví, že toto nařízení se vztahuje rovněž na všechny smlouvy uzavřené před datem použitelnosti tohoto nařízení a na práva nabytá před tímto datem, pokud jsou tyto smlouvy a práva významné pro poskytování dané služby, přístup k ní nebo její využívání.

Článek 8 stanoví, že nařízení se použije šest měsíců po vyhlášení v Úředním věstníku.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁰,s ohledem na stanovisko Výboru regionů²¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vzhledem k tomu, že vnitřní trh je tvořen prostorem bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn mimo jiné volný pohyb služeb a osob, je nezbytné zajistit, aby spotřebitelé mohli využívat on-line služby poskytující obsah, které umožňují přístup k obsahu, jako je hudba, hry, filmy nebo sportovní události, nejen v členském státě bydliště, ale i tehdy, když jsou dočasně přítomni v jiných členských státech Unie. Proto by měly být odstraněny překážky, které brání přeshraničnímu přístupu k takovýmto on-line službám poskytujícím obsah a jejich využívání.
- (2) Technologický rozvoj, který vede k rozšíření přenosných zařízení, jako jsou tablety a inteligentní telefony, stále více usnadňuje využívání on-line služeb poskytujících obsah, neboť k nim poskytuje přístup bez ohledu na místo, kde se spotřebitel nachází. Rychle roste poptávka spotřebitelů po přístupu k obsahu a k inovativním on-line službám, a to nejen v jejich domovské zemi, ale i když jsou dočasně přítomni v jiném členském státě Unie.
- (3) Spotřebitelé stále častěji uzavírají smluvní ujednání s poskytovateli služeb o poskytování on-line služeb poskytujících obsah. Spotřebitelé, kteří jsou dočasně přítomni v jiném členském státě Unie, však často nemají přístup k on-line službám poskytujícím obsah, na jejichž využívání získali právo ve své domovské zemi, a nemohou je využívat.
- (4) Existuje celá řada překážek, které brání poskytování těchto služeb spotřebitelům dočasně přítomným v jiném členském státě. Některé on-line služby zahrnují obsah, jako je hudba, hry nebo filmy, které jsou chráněny autorským právem a/nebo právy

²⁰ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].²¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

s ním souvisejícími v souladu s právními předpisy Unie. Překážky přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah vyplývají zejména ze skutečnosti, že licence k právům na přenos obsahu chráněného autorským právem a/nebo právy s ním souvisejícími, jako jsou například audiovizuální díla, jsou často udělovány na územním základě, a rovněž ze skutečnosti, že poskytovatelé on-line služeb se mohou rozhodnout, že budou poskytovat své služby pouze na určitých trzích.

- (5) Totéž platí v případě dalšího obsahu, jako jsou sportovní události, který není chráněn autorským právem a/nebo právy s ním souvisejícími podle právních předpisů Unie, avšak může být chráněn autorským právem a právy s ním souvisejícími nebo na základě jiných zvláštních předpisů podle vnitrostátního práva a k němuž také často udělují licence pořadatelé takových událostí nebo je nabízen poskytovateli on-line služeb na územním základě. Přenosy takového obsahu vysílacími organizacemi by byly chráněny souvisejícími právy, která byla harmonizována na úrovni Unie. Přenosy takového obsahu navíc často obsahují prvky chráněné autorským právem, jako jsou hudba, úvodní nebo závěrečné videosekvence nebo grafika. Některé aspekty těchto přenosů týkající se událostí zásadního společenského významu nebo událostí vysoce zajímavých pro veřejnost za účelem krátkých zpravodajských příspěvků byly harmonizovány směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU²². A konečně audiovizuální mediální služby ve smyslu směrnice 2010/13/EU zahrnují služby, které poskytují přístup k obsahu, jako jsou sportovní události, zprávy nebo aktuální události.
- (6) Proto jsou on-line služby poskytující obsah stále častěji uváděny na trh v balíčku, v němž obsah, který není chráněn autorským právem a/nebo právy s ním souvisejícími, není oddělitelný od obsahu, který je chráněn autorským právem a/nebo právy s ním souvisejícími, aniž by se podstatně snížila hodnota služby poskytované spotřebitelům. Je tomu tak zejména v případě prémiového obsahu, jako jsou sportovní nebo jiné události, které jsou pro spotřebitele vysoce zajímavé. Aby poskytovatelé služeb mohli spotřebitelům poskytovat plný přístup ke svým on-line službám poskytujícím obsah, je nezbytné, aby se toto nařízení vztahovalo i na tento obsah využívaný on-line službami poskytujícími obsah, a vztahovalo se tedy na audiovizuální mediální služby ve smyslu směrnice 2010/13/EU, jakož i na přenosy vysílacích organizací v celém jejich rozsahu.
- (7) Práva k dílům a jiným předmětům ochrany jsou harmonizována mimo jiné ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES²³, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES²⁴, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES²⁵ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES²⁶.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb, Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází, Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20.

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem, Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28.

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů, Úř. věst. L 111, 5.5.2009, s. 16.

- (8) Proto poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, které využívají děl nebo jiných předmětů ochrany, jako jsou knihy, audiovizuální díla, hudební nahrávky nebo vysílání, musí mít práva na užití takového obsahu pro příslušná území.
- (9) Přenos obsahu, který je chráněn autorským právem a právy s ním souvisejícími, poskytovatelem on-line služeb vyžaduje povolení příslušných nositelů práv, jako jsou autoři, výkonní umělci, producenti nebo vysílací organizace, pokud jde o obsah, který by byl součástí přenosu do jiného členského státu. Totéž platí i v případě přenosu, který se uskutečňuje proto, aby si spotřebitel mohl stáhnout obsah s cílem využít on-line službu poskytující obsah.
- (10) Získání licence k příslušným právům není vždy možné, zejména pokud jsou práva k obsahu licencována na výlučném základě. Pro zajištění územní exkluzivity se poskytovatelé on-line služeb ve svých licenčních smlouvách s nositeli práv, včetně vysílacích organizací nebo pořadatelů událostí, často zavazují k tomu, že budou svým účastníkům bránit v přístupu ke svým službám a v jejich využívání mimo území, pro které je poskytovatel služeb držitelem licence. Tato smluvní omezení ukládaná poskytovatelům služeb vyžadují, aby poskytovatelé přijímali opatření, jako je například znemožnění přístupu k jejich službám z IP adres nacházejících se mimo dotčené území. Proto jednu z překážek přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah představují smlouvy uzavřené mezi poskytovateli on-line služeb a jejich účastníky, které jsou zase odrazem doložek o územním omezení ve smlouvách uzavřených mezi těmito poskytovateli služeb a nositeli práv.
- (11) Soudní dvůr navíc rozhodl ve spojených věcech C-403/08 a C-429/08, Football Association Premier League Ltd a další, EU:C:2011:631, že některá omezení poskytování služeb nelze odůvodnit s ohledem na cíl chránit práva duševního vlastnictví.
- (12) Cílem tohoto nařízení je proto upravit právní rámec tak, aby udělování licencí k právům již nebylo překážkou přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci Unie a aby bylo možné přeshraniční přenositelnost zajistit.
- (13) Toto nařízení by se proto mělo použít na on-line služby poskytující obsah, které poskytovatel služeb poté, co získal příslušná práva od nositelů práv na daném území, poskytuje na základě smlouvy svým účastníkům, a to jakýmkoli prostředky včetně streamingu, stahování nebo jakékoli jiné techniky umožňující využívání dotčeného obsahu. Pro účely tohoto nařízení by se za smlouvu o poskytování on-line služeb poskytujících obsah neměla považovat registrace k odběru upozornění na obsah ani pouhé přijetí souborů HTML cookie.
- (14) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na on-line službu, která není audiovizuální mediální službou ve smyslu směrnice 2010/13/EU a která užívá díla, jiné předměty ochrany nebo přenosy vysílacích organizací pouze doplňkově. Mezi takové služby patří webové stránky, které využívají díla nebo jiné předměty ochrany pouze doplňkově; příkladem jsou grafické prvky nebo hudba použité na pozadí u stránek, jejichž hlavním cílem je například prodej zboží.
- (15) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na on-line služby poskytující obsah, k nimž mohou účastníci účinně přistupovat a využívat je v členském státě, v němž mají obvyklé bydliště, aniž by byli omezeni na konkrétní místo, protože není vhodné vyžadovat, aby poskytovatelé služeb, kteří neposkytují přenositelné služby ve své domovské zemi, tak činili přeshraničně.

- (16) Toto nařízení by se mělo vztahovat na on-line služby poskytující obsah, které jsou poskytovány za úplatu. Poskytovatelé těchto služeb mají možnost ověřit členský stát bydliště svých účastníků. Právo využívat on-line službu poskytující obsah by se mělo považovat za právo získané za úplatu bez ohledu na to, zda je úplata poskytnuta přímo poskytovateli on-line služby poskytující obsah, nebo jiné straně, jako je například poskytovatel balíčku kombinujícího telekomunikační službu a on-line službu poskytující obsah provozovanou jiným poskytovatelem.
- (17) Do oblasti působnosti tohoto nařízení spadají rovněž on-line služby poskytující obsah, které jsou poskytovány bezúplatně, pokud poskytovatelé ověřují členský stát bydliště svých účastníků. On-line služby poskytující obsah, které jsou poskytovány bezúplatně a jejichž poskytovatelé neověřují členský stát bydliště svých účastníků, by měly být mimo oblast působnosti tohoto nařízení, neboť jejich zahrnutí by vyžadovalo zásadní změnu způsobu poskytování těchto služeb a znamenalo by nepřiměřené náklady. Při ověřování členského státu bydliště účastníka by se měly používat informace, jako jsou například úhrada licenčního poplatku za jiné služby poskytované v členském státě bydliště, existence smlouvy o připojení k internetu nebo o telefonní přípojce, IP adresa či jiné způsoby ověřování totožnosti, pokud poskytovateli dávají přiměřené vodítko k určení členského státu bydliště jeho účastníků.
- (18) K zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah je nezbytné vyžadovat, aby poskytovatelé on-line služeb umožnili svým účastníkům využívat dotčenou službu v členském státě, v němž jsou dočasně přítomni, tím, že jim poskytnou přístup ke stejnému obsahu na stejných typech a stejném počtu zařízení, pro stejný počet uživatelů a se stejným rozsahem funkcí, jako nabízejí v jejich členském státě bydliště. Tento závazek je povinný, a proto jej strany nemohou vyloučit, odchýlit se od něj či měnit jeho účinky. Jakékoli kroky poskytovatele služby, které by účastníkovi bránily v přístupu ke službě nebo v jejím využívání po dobu dočasné přítomnosti v určitém členském státě, například omezení funkcí služby nebo kvality jejího poskytování, by se rovnaly obcházení povinnosti umožnit přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah, a proto by byly v rozporu s tímto nařízením.
- (19) Požadavek, aby on-line služby poskytující obsah byly účastníkům dočasně přítomným v jiných členských státech než v členském státě bydliště poskytovány ve stejné kvalitě jako v členském státě bydliště, by mohl mít za následek vysoké náklady pro poskytovatele služeb, a v konečném důsledku tedy i pro účastníky. Proto není vhodné, aby toto nařízení vyžadovalo, aby poskytovatel on-line služby poskytující obsah přijímal opatření s cílem zajistit kvalitu poskytování takových služeb převyšující kvalitu dostupnou prostřednictvím místního přístupu on-line, který si účastník zvolí po dobu své dočasné přítomnosti v jiném členském státě. Poskytovatel v takových případech nenese odpovědnost za případnou nižší kvalitu poskytování služby. Pokud však poskytovatel výslovně souhlasí s tím, že zaručí určitou kvalitu poskytování služby účastníkům dočasně přítomným v jiných členských státech, je touto dohodou vázán.
- (20) Aby bylo zaručeno, že poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah splní povinnost zajistit přeshraniční přenositelnost svých služeb, aniž by získávali příslušná práva v jiném členském státě, je nezbytné stanovit, že tito poskytovatelé služeb, kteří legálně poskytují přenositelné on-line služby poskytující obsah v členském státě bydliště svých účastníků, jsou vždy oprávněni poskytovat dotčené služby těmto účastníkům po dobu jejich dočasné přítomnosti v jiném členském státě. Toho by se mělo dosáhnout stanovením, že se má za to, že k poskytování takové on-line služby

poskytující obsah, přístupu k ní a jejímu využívání dochází v členském státě bydliště účastníka.

- (21) Pokud jde o vydávání licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím, znamená to, že u příslušných úkonů rozmnožování, sdělování veřejnosti a zpřístupňování děl a jiných předmětů ochrany, jakož i u úkonů vytěživání nebo zžitkování databází chráněných zvláštními právy, k nimž dochází, když je služba poskytována účastníkům v době, kdy jsou dočasně přítomni v jiném členském státě než v členském státě bydliště, se má za to, že k nim dochází v členském státě bydliště účastníka. Mělo by se tedy mít za to, že poskytovatelé služeb provádějí tyto úkony na základě příslušných oprávnění od dotčených nositelů práv pro členský stát bydliště těchto účastníků. Ve všech případech, kdy mohou poskytovatelé služeb provádět úkony sdělování veřejnosti nebo rozmnožování v členském státě účastníka na základě oprávnění od dotčených nositelů práv, by účastník, který je dočasně přítomen v jiném členském státě než v členském státě bydliště, měl mít možnost přistupovat k této službě a využívat ji a v případě potřeby provádět veškeré příslušné úkony rozmnožování, jako je například stahování, na které by měl nárok v členském státě bydliště. Poskytování on-line služby poskytující obsah poskytovatelem služby účastníkovi dočasně přítomnému v jiném členském státě než v členském státě bydliště a využívání této služby takovým účastníkem v souladu s tímto nařízením by nemělo představovat porušení autorského práva a práv s ním souvisejících ani žádných jiných práv významných pro užití obsahu v rámci této služby.
- (22) Poskytovatelé služeb by neměli nést odpovědnost za porušení jakýchkoli smluvních ustanovení, která jsou v rozporu s jejich povinností umožnit účastníkům využívat službu v členském státě, v němž jsou dočasně přítomni. Proto by smluvní ustanovení, jejichž cílem je zakázat nebo omezit přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah, měla být nevyhmatelná.
- (23) Poskytovatelé služeb by měli zajistit, že jejich účastníci jsou řádně informováni o podmínkách využívání služeb poskytujících obsah v jiných členských státech, než je členský stát bydliště účastníků. Toto nařízení umožňuje nositelům práv požadovat, aby poskytovatel služeb využíval účinných prostředků s cílem ověřit, že dotčená on-line služba poskytující obsah je poskytována v souladu s tímto nařízením. Je však nezbytné zajistit, aby tyto požadované prostředky byly přiměřené a nepřesahovaly rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle. Příklady nezbytných technických a organizačních opatření mohou zahrnovat vzorkování IP adresy namísto neustálého sledování polohy, poskytování transparentních informací jednotlivcům o používaných metodách ověřování a o jeho účelu a vhodná bezpečnostní opatření. Vzhledem k tomu, že pro účely ověřování nezáleží na místě, ale na tom, v kterém členském státě účastník ke službě přistupuje, neměly by být za tímto účelem shromažďovány ani zpracovávány přesné lokalizační údaje. Obdobně platí, že když je ověření účastníka dostačující k poskytnutí poskytované služby, neměla by být požadována jeho identifikace.
- (24) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie. Proto by mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, zejména s právem na respektování soukromého a rodinného života, s právem na ochranu osobních údajů, se svobodou projevu a svobodou podnikání. Při veškerém zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by měla být respektována základní práva, včetně práva na respektování soukromého a rodinného

života a práva na ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, a toto zpracování musí probíhat v souladu se směrnicemi 95/46/ES²⁷ a 2002/58/ES²⁸. Poskytovatelé služeb musí zejména zajistit, aby každé zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení bylo nezbytné a přiměřené z hlediska dosažení příslušného cíle.

- (25) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, a zejména článků 101 a 102 Smlouvy. Pravidla stanovená v tomto nařízení nesmějí být použita k omezování hospodářské soutěže v rozporu se Smlouvou.
- (26) Smlouvy o udělení licence k obsahu se obvykle uzavírají na poměrně dlouhou dobu. V důsledku této skutečnosti a s cílem zajistit, aby všichni spotřebitelé, kteří mají bydliště v Unii, mohli využívat přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah za stejných podmínek, pokud jde o čas, a bez zbytečného odkladu, by se toto nařízení mělo vztahovat i na smlouvy uzavřené před datem jeho použitelnosti a práva nabytá před tímto datem, pokud jsou tyto smlouvy a práva významné pro přeshraniční přenositelnost on-line služby poskytující obsah poskytované po tomto datu. Je to nutné rovněž k zajištění rovných podmínek pro poskytovatele služeb, kteří působí na vnitřním trhu, neboť poskytovatelé, kteří uzavřeli dlouhodobé smlouvy s nositeli práv, budou moci svým účastníkům nabídnout přeshraniční přenositelnost nezávisle na tom, zda mají možnost takové smlouvy znovu sjednat. Toto ustanovení by navíc mělo zajistit, že když poskytovatelé služeb učiní opatření nezbytná pro přeshraniční přenositelnost svých služeb, budou moci takovou přenositelnost nabídnout ve vztahu k veškerému svému on-line obsahu. Rovněž by mělo zajistit, že nositelé práv nebudou muset znovu sjednat stávající licenční smlouvy proto, aby poskytovatelé mohli nabízet přeshraniční přenositelnost služeb.
- (27) Vzhledem k tomu, že toto nařízení se tedy bude vztahovat na některé smlouvy a práva nabytá před datem jeho použitelnosti, je rovněž vhodné stanovit přiměřenou dobu mezi datem vstupu tohoto nařízení v platnost a datem jeho použitelnosti, která by nositelům práv a poskytovatelům služeb umožnila provést kroky nezbytné k přizpůsobení se nové situaci a poskytovatelům služeb umožnila upravit podmínky používání jejich služeb.
- (28) Aby bylo dosaženo cíle, kterým je zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v Unii, je vhodné přijmout nařízení, které je přímo použitelné v členských státech. Je to nezbytné k zajištění toho, aby pravidla přeshraniční přenositelnosti byla jednotně uplatňována ve všech členských státech a aby vstoupila v platnost pro všechny on-line služby poskytující obsah ve stejnou dobu. Pouze nařízení zajišťuje nezbytný stupeň právní jistoty, který spotřebitelům umožní plně využívat výhod přeshraniční přenositelnosti v celé Unii.
- (29) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž úpravy právního rámce tak, aby bylo možno poskytovat přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah v Unii, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37, ve znění směrnic 2006/24/ES a 2009/136/ES, dále jen „směrnice o soukromí a elektronických komunikacích“.

opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle. Toto nařízení proto nemá podstatný vliv na způsob, jakým jsou udělovány licence k právům, a neukládá nositelům práv a poskytovatelům služeb povinnost znovu sjednat smlouvy. Toto nařízení také nevyžaduje, aby poskytovatel přijímal opatření k zajištění kvality poskytování on-line služeb poskytujících obsah mimo členský stát bydliště účastníka. Toto nařízení se rovněž nevztahuje na poskytovatele služeb, kteří nabízejí služby bezúplatně a kteří neověřují členský stát bydliště účastníka. Neukládá proto žádné nepřiměřené náklady,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíl a oblast působnosti

Toto nařízení zavádí společný přístup k zajištění toho, aby účastníci on-line služeb poskytujících obsah v Unii, kteří jsou dočasně přítomni v nějakém členském státě, měli k těmto službám přístup a mohli je využívat.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „účastníkem“ se rozumí jakýkoli spotřebitel, který na základě smlouvy o poskytování on-line služby poskytující obsah uzavřené s poskytovatelem má k takové službě přístup a může ji využívat v členském státě bydliště;
- b) „spotřebitelem“ se rozumí jakákoli fyzická osoba, jež ve smlouvách, na které se vztahuje toto nařízení, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti;
- c) „členským státem bydliště“ se rozumí členský stát, v němž účastník obvykle pobývá;
- d) „dočasnou přítomností“ se rozumí přítomnost účastníka v jiném členském státě, než je členský stát bydliště;
- e) „on-line službou poskytující obsah“ se rozumí služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, kterou poskytovatel služeb legálně poskytuje on-line v členském státě bydliště na základě přenositelnosti a která je audiovizuální mediální službou ve smyslu směrnice 2010/13/EU nebo službou, jejímž hlavním rysem je poskytování přístupu k dílům, jiným předmětům ochrany nebo přenosům vysílacích organizací a jejich využívání, ať už lineárně, nebo na vyžádání, která je poskytována účastníkovi za dohodnutých podmínek buď:
 - 1) za úplat, nebo
 - 2) bezúplatně, pokud poskytovatel ověřuje členský stát bydliště účastníka;
- f) „přenositelností“ se rozumí, že účastníci mohou v členském státě bydliště účinně přistupovat k on-line službě poskytující obsah a využívat ji, aniž by byli omezeni na konkrétní místo.

Článek 3

Povinnost umožnit přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah

- 1) Poskytovatel on-line služby poskytující obsah umožní účastníkovi, který je dočasně přítomen v nějakém členském státě, přistupovat k on-line službě poskytující obsah a využívat ji.
- 2) Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na případné požadavky na kvalitu použitelné na poskytování on-line služby poskytující obsah, které je poskytovatel povinen plnit při poskytování této služby v členském státě bydliště, není-li s poskytovatelem výslovně dohodnuto jinak.
- 3) Poskytovatel on-line služby poskytující obsah informuje účastníka o kvalitě poskytování on-line služby poskytující obsah poskytované podle odstavce 1.

Článek 4

Místo poskytování on-line služeb poskytujících obsah, přístupu k nim a jejich využívání

Má se za to, že k poskytování on-line služby poskytující obsah účastníkovi, jakož i k přístupu k této službě a k jejímu využívání ze strany účastníka v souladu s čl. 3 odst. 1 dochází pouze v členském státě bydliště, a to i pro účely směrnice 96/9/ES, směrnice 2001/29/ES, směrnice 2006/115/ES, směrnice 2009/24/ES a směrnice 2010/13/EU.

Článek 5

Smluvní ujednání

- 1) Veškerá smluvní ujednání, včetně smluvních ujednání mezi nositeli autorského práva a práv s ním souvisejících, nositeli jakýchkoli jiných práv významných pro užití obsahu v rámci on-line služeb poskytujících obsah a poskytovateli služeb, jakož i mezi poskytovateli služeb a účastníky, která jsou v rozporu s čl. 3 odst. 1 a s článkem 4, jsou nevymahatelná.
- 2) Aniž je dotčen odstavec 1, nositelé autorského práva a práv s ním souvisejících nebo nositelé jakýchkoli jiných práv k obsahu v rámci on-line služeb poskytujících obsah jsou oprávněni požadovat, aby poskytovatel služeb používal účinné prostředky k ověření, že on-line služba poskytující obsah je poskytována v souladu s čl. 3 odst. 1, pokud jsou požadované prostředky přiměřené a nepřesahují rámec toho, co je nezbytné k dosažení jejich cíle.

Článek 6

Ochrana osobních údajů

Zpracování osobních údajů v souvislosti s tímto nařízením, zejména pro účely ověřování podle čl. 5 odst. 2, se provádí v souladu se směrnicemi 95/46/ES a 2002/58/ES.

Článek 7

Použití na stávající smlouvy a nabytá práva

Toto nařízení se použije i na smlouvy uzavřené před datem jeho použitelnosti a na práva nabytá před tímto datem, pokud jsou tyto smlouvy a práva významné pro poskytování on-line služby poskytující obsah, přístup k ní a její využívání v souladu s článkem 3 po tomto datu.

Článek 8
Závěrečná ustanovení

- 1) Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2) Použije se ode dne [date: 6 months following the day of its publication].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně

Za Radu
předseda / předsedkyně